

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 387287 / HA ZA 11-457

Vonnis van 9 november 2011

in de zaak van

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **GAASTRA INTERNATIONAL SPORTSWEAR B.V.**,
gevestigd te Wierden,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **X-ONE B.V.**,
gevestigd te Wierden,
eiseressen,
advocaat mr. E. Grabandt te 's-Gravenhage,

tegen

[X],
wonende te [plaats],
gedaagde,
advocaat voorheen mr. H. den Besten te Almere, thans onttrokken.

Eiseressen worden hierna afzonderlijk Gaastra International en X-One en gezamenlijk Gaastra c.s. genoemd. Gedaagde wordt hierna [X] genoemd.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de inleidende dagvaarding van 25 januari 2011, met producties 1 tot en met 11;
- de conclusie van antwoord, met productie 1;
- het tussenvonnissen van 13 april 2011, waarbij een comparitie van partijen is bevolen die bij beschikking van 15 juni 2011 nader is bepaald op 27 september 2011;
- het proces-verbaal van de comparitie van partijen op 27 september 2011, met de daarin genoemde stukken.

1.2. De zaak is voor Gaastra c.s. behandeld door mr. T. Berendsen, advocaat te 's-Hertogenbosch. De zaak werd voor [X] behandeld door mr. H. den Besten, die zich op 27 september 2011, kort voor de comparitie van partijen, als advocaat van [X] heeft onttrokken. Desgevraagd hebben Gaastra c.s. verklaard geen bezwaar te hebben tegen het laten doorgaan van de comparitie. [X] heeft verklaard geen geld te hebben voor het inschakelen van een nieuwe advocaat en zich te hebben voorbereid op vragen die tijdens comparitie kunnen worden gesteld. Daarop heeft de rechter-commissaris besloten de comparitie doorgang te laten vinden. Er heeft zich nadien geen nieuwe advocaat voor [X] gesteld.

1.3. Ten slotte is een datum voor het vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. X-One is houdster van de volgende merkrechten (hierna: de GAASTRA-merken):
- het Gemeenschapswoordmerk GAASTRA, ingeschreven op 17 januari 2005 onder nummer 003058799, voor onder andere kleding in klasse 25 (hierna: het Gemeenschapsmerk);
- het Benelux-woordmerk GAASTRA, gedeponeerd op 22 maart 1996 en ingeschreven onder nummer 0704202, voor onder andere kleding in klasse 25 (hierna: het Benelux-merk).

2.2. X-One heeft aan Gaastra International een licentie verstrekt voor het onder de GAASTRA-merken op de markt brengen van kleding en daarbij behorende accessoires in de Europese Unie en enkele andere landen in Europa.

2.3. Gaastra c.s. hebben geconstateerd dat onder andere op de websites marktplaats.nl, picturetrail.com/gstar en picturetrail.com/fashion4you2010 onder het alias 'Robbie' namaakkleding voorzien van de GAASTRA-merken werd aangeboden. Gaastra c.s. hebben onderzoeksbureau Goorts Onderzoek & Consultancy B.V. (hierna: Goorts) opdracht gegeven in kaart te brengen wie er schuil ging achter de naam 'Robbie' en om een testaankoop te doen bij die persoon.

2.4. Goorts heeft in een rapport gedateerd 29 december 2010 aan Gaastra c.s. verslag gedaan van haar onderzoek. Goorts heeft in dat rapport beschreven dat haar onderzoekers in de periode gelegen tussen 15 januari 2010 en 26 juli 2010 contact per e-mail en telefoon hebben gehad met Robbie (of Rob) en met hem afspraken hebben gemaakt over het leveren door Robbie van merkkleding waaronder kleding van Gaastra. Volgens de onderzoekers is er drie maal een fysieke ontmoeting geweest met Robbie, op 23 januari 2010 (op een carpoolplaats bij de A30/A1), op 20 mei 2010 (in [plaats] en vervolgens naar Shurgard, box [nummer]) en op 26 juli 2010 (in [plaats] en vervolgens naar Shurgard, box [nummer]). Bij de ontmoeting op 23 januari 2010 heeft Robbie aan de desbetreffende onderzoeker (onder andere) vijf stuks 'Gaastra Longsleeves Kleur: Groen Maatserie van 5' verkocht en geleverd. In het rapport van Goorts zijn opgenomen: 'Gegevens subject' met de naam en adresgegevens van '[naam gedaagde]' en twee foto's van een man.

3. Het geschil

3.1. Gaastra c.s. vorderen – samengevat – voor zover mogelijk bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis, een verbod op inbreuk op de GAASTRA-merken, een bevel tot opgave van inkoop-, verkoop-, winst- en voorraadgegevens, een bevel tot afgifte van de inbreukmakende voorraad, alles met bepaling van dwangsommen, alsmede een veroordeling tot betaling van volledige schadevergoeding nader op te maken bij staat en een voorschot op de schadevergoeding van €3.000,-, met veroordeling van [X] in de proceskosten overeenkomstig artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv), te vermeerderen met wettelijke rente.

3.2. Gaastra c.s. leggen aan hun vorderingen ten grondslag dat [X] via het internet namaakkleding voorzien van de GAASTRA-merken zonder hun toestemming heeft aangeboden en verhandeld. Gaastra c.s. leggen aan het gevorderde inbreukverbod het

Gemeenschapsmerk ten grondslag en stellen dat sprake is van inbreuk in de zin van artikel 9 van de Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (hierna: GMVo). Voorts beroepen Gaastra c.s. zich op het Benelux-merk en op artikel 2.20 lid 1 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) (hierna: BVIE). Daarnaast stellen Gaastra c.s. dat [X] onrechtmatig handelt jegens Gaastra c.s.. Gaastra c.s. stellen daardoor schade te lijden die bestaat uit winstderving en reputatieschade. Hun overige vorderingen gronden Gaastra c.s. op de artikelen 2.21 lid 3 en 4 en 2.22 lid 4 BVIE, die ook gelden voor inbreuken op Gemeenschapsmerken.

3.3. [X] voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Bevoegdheid

4.1. Voor zover de vorderingen van Gaastra c.s. zijn gebaseerd op het Gemeenschapsmerk, is deze rechtbank exclusief bevoegd op grond van de artikelen 95 lid 1, 96 en 97 lid 1 GMVo en artikel 3 van de Uitvoeringswet EG-verordening inzake het Gemeenschapsmerk, omdat [X] in Nederland woonplaats heeft. Nu gesteld wordt dat bij de inbreuk op het Benelux-merk gebruik is gemaakt van een op Nederland gerichte website, vindt de inbreuk mede binnen dit arrondissement plaats, zodat de rechtbank bevoegdheid toekomt op grond van artikel 4.6 lid 1 BVIE. Voor zover aan de vorderingen onrechtmatig handelen ten grondslag is gelegd, zijn die vorderingen verknocht te achten aan de vorderingen betreffende het Gemeenschapsmerk en het Benelux-merk zodat de rechtbank uit dien hoofde bevoegdheid toekomt.

Merkinbreuk

4.2. Gaastra c.s. beroepen zich (onder meer) op het Gemeenschapsmerk en het Benelux-merk. Gaastra c.s. hebben gemotiveerd gesteld dat [X] kleding heeft verhandeld die zonder toestemming van de merkhouder, X-One, is voorzien van haar merken. Zij onderbouwen hun vorderingen door te verwijzen naar het rapport van Goorts, waarin beschreven is dat 'Robbie', die op het internet kleding die is voorzien van de GAASTRA-merken heeft aangeboden en deze heeft geleverd, [X] is.

4.3. [X] betwist dat hem merkinbreuk kan worden verweten. Hij is in contact gekomen met ene Hassan (wiens achternaam [Y] of [Z] kan zijn), die hem heeft gevraagd een bedrijf op te richten omdat hij dat zelf niet kon. [X] heeft bij de Kamer van Koophandel een bedrijf op zijn ([X]'s) naam laten inschrijven. Hassan zou kleding uit India importeren en verkopen. [X] heeft Hassan daartoe geld ter beschikking gesteld. Hassan heeft misbruik gemaakt van [X]'s vertrouwen. Hassan heeft met gebruikmaking van het door [X] opgerichte bedrijf en [X]'s computer – naar [X] nu is gebleken – nagemaakte merkkleding verkocht. [X] wist daar niets van. Hassan heeft [X] een keer hulp gevraagd voor een levering. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft [X] in voorts verklaard dat Hassan hem soms vroeg te helpen bij verkopen en dat hij dan naar een loods moest om kleding aan klanten te leveren en het geld daarvoor in ontvangst te nemen. [X] heeft verklaard dat hij drie of vier keer contact heeft gehad met een klant. Het geld dat hij daarvoor ontving heeft hij meteen aan

Hassan gegeven. De loods waar hij klanten opwachtte was een Shurgard loods in [plaats]. Het kan kloppen dat het box [nummer] was. Hij heeft het door hem aan Hassan ter beschikking gestelde geld nooit teruggezien. [X] heeft voorts verklaard dat hij de man is die is afgebeeld op de foto's opgenomen in het rapport van Goorts.

4.4. De rechtbank overweegt dat uit hetgeen door [X] ter betwisting van de stellingen van Gaastra c.s. naar voren is gebracht, volgt dat vaststaat dat hij namaakkleding voorzien van de GAASTRA-merken heeft verkocht zoals beschreven is in het rapport van Goorts. Zelfs wanneer het zo is dat hij niet degene is geweest met wie de onderzoekers contact per e-mail en telefoon hebben gehad (hetgeen Gaastra c.s. betwisten), volgt uit zijn betoog dat hij wel degene is geweest die zij op afspraak hebben ontmoet en die de namaakkleding voorzien van de GAASTRA-merken heeft verkocht.

4.5. Ten aanzien van [X]'s verwijzing naar de rol van Hassan, de omstandigheid dat hij door Hassan zou zijn opgelicht en zijn eigen ondergeschikte betrokkenheid bij het aanbieden en verkopen van namaakkleding, overweegt de rechtbank dat, ook als hiervan sprake zou zijn (hetgeen Gaastra c.s. gemotiveerd betwisten), dit niet kan leiden tot het oordeel dat [X] niet (in ieder geval mede) verantwoordelijk en daarmee aansprakelijk is voor het aanbieden en verkopen van namaakkleding. Uit [X]'s betoog blijkt immers dat hij als oprichter en geldschietter van het bedrijf van waaruit de kleding is aangeboden en geleverd, zou delen in de winst en dat hij zelf feitelijk handelend is opgetreden met betrekking tot de verkoop van kleding. De gevolgen van een en ander dienen dan ook voor zijn rekening te blijven. Er is in ieder geval onder de gegeven omstandigheden jegens Gaastra c.s. geen aanleiding die gevolgen niet voor [X]'s rekening te laten. Voor zover [X] stelt dat hij niet wist dat het om namaakkleding ging (hetgeen Gaastra c.s. betwisten) geldt dat, ook als dit juist is, dit niet kan leiden tot het oordeel dat geen sprake is van merkinbreuk omdat artikel 9 GMVo, evenals artikel 2.20 BVIE, geen kennis of bewustheid van merkinbreuk vereist.

4.6. De rechtbank kan [X] niet volgen in zijn kritiek op het rapport van Goorts. In het rapport wordt beschreven dat men contact heeft gehad met één man die wordt aangeduid als Robbie (of Rob) en die zich heeft voorgesteld aan de desbetreffende onderzoeker als Joey. Dat is volgens het rapport de man die op de afspraken is verschenen en die de kleding heeft verkocht. Ook worden er telefonische contacten beschreven met een neef van Robbie, Marlon, waar verder geen ontmoeting mee heeft plaatsgevonden. In het rapport zijn geen aanknopingspunten te vinden voor de stelling dat de contacten met Robbie (of Rob) betrekking zouden hebben op verschillende personen die zich zouden hebben uitgegeven als Robbie, Rob of Joey. Nog daargelaten dat onduidelijk is gebleven wat [X] beoogd te stellen met het wijzen op de datum van het rapport (29 december 2010) en de periode waarover het onderzoek zich heeft uitgestrekt (15 januari 2010 en 26 juli 2010), ziet de rechtbank in deze data niets 'raars'. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling hebben Gaastra c.s. verklaard dat er sprake is van een verschrijving waar in de dagvaarding is gesteld dat zij omstreeks oktober 2010 aanbod op het internet hebben geconstateerd. Dat hiervoor 'oktober 2009' dient te worden gelezen, volgt uit hetgeen overigens naar voren is gebracht.

4.7. Door [X] is nog naar voren gebracht dat niet vaststaat dat sprake is van namaakkleding. Hij heeft daarbij gewezen op de foto's bij de door Gaastra c.s. overgelegde verklaring van hun brand protection manager/bedrijfsjurist.

4.8. Hoewel het juist is dat de foto's op het eerste fotoblad bij de verklaring een grijs vest tonen (en dus niet relevant lijken voor deze zaak), doet dat niets af aan de omstandigheid dat (zoals door Gaastra c.s. in reactie op de stelling van [X] is verklaard) op het andere fotoblad details van de desbetreffende longsleeves zijn afgebeeld. Dit is verder niet door [X] weersproken. De verklaring van de brand protection manager/bedrijfsjurist van Gaastra c.s. is bovendien niet inhoudelijk door [X] betwist. Uit deze verklaring blijkt dat het gaat om de op 23 januari 2010 door een onderzoeker van Goorts van Robbie gekochte T-shirts, zodat alleen al daarom [X]'s (impliciete) betwisting dat sprake is van namaakkleding als onvoldoende onderbouwd ter zijde wordt geschoven.

4.9. De rechtbank stelt vast dat [X] inbreuk heeft gemaakt op merkrechten van X-One op grond van artikel 9 lid 1 sub a GMVo en artikel 2.20 lid 1 sub a BVIE. Het door X-One gevorderde verbod om inbreuk te maken op het Gemeenschapsmerk en op het Benelux-merk is daarom toewijsbaar. Gelet op het voorgaande komt de rechtbank ten aanzien van X-One daarmee niet meer toe aan behandeling van de grondslag onrechtmatig handelen. Nu Gaastra International geen beroep doet op merkrechten waarvan zij houdster is, ontbreekt een grondslag voor haar vordering tot staking van merkinbreuk. Deze vordering wordt daarom afgewezen.

Schade

4.10. Uit de vaststelling van merkinbreuk, volgt op grond van het bepaalde in artikelen 14 en 101 GMVo en artikel 2.21 BVIE dat X-One als houdster van het Gemeenschapsmerk en het Benelux-merk waarop inbreuk is gemaakt, recht heeft op vergoeding van de door haar geleden schade. Ook Gaastra International heeft als licentiehoudster recht op vergoeding van de door haar geleden schade ten gevolge van de merkinbreuk op grond van het bepaalde in artikel 22 lid 4 GMVo en artikel 2.32 lid 4 BVIE.

4.11. Gaastra c.s. stellen dat de schade die zij lijden, bestaat uit winstderving omdat consumenten namaakkleding kopen in plaats van een origineel product. Daarnaast lijden Gaastra c.s. schade doordat door het verhandelen van namaakproducten de goede naam en reputatie van de GAASTRA-merken worden aangetast.

4.12. [X] voert geen inhoudelijk verweer; hij stelt slechts niet in staat te zijn om enige schadevergoeding te betalen.

4.13. De rechtbank overweegt dat vaststaat dat [X] vijf inbreukmakende T-shirts heeft verkocht. Dat Gaastra c.s. hierdoor schade hebben geleden acht de rechtbank aannemelijk. Nu bovendien niet vaststaat dat de merkinbreuk van [X] zich beperkt heeft tot deze vijf T-shirts, is de vordering tot vergoeding van schade nader op te maken bij staat, toewijsbaar.

4.14. Gaastra c.s. vorderen voorts een voorschot van €3.000,- op de schadevergoeding, althans een bedrag dat de rechtbank in goede justitie juist acht. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling hebben Gaastra c.s. ter toelichting gesteld dat het voorschot gericht is op een opmerking van [X] dat hij nog duizend Gaastra-blouses in een andere loods had liggen, die vervolgens verhandeld zijn. De enkele stelling dat er op enig moment sprake was van een (in de bewoordingen van Gaastra c.s.) gigantische voorraad, kan echter niet zonder meer leiden tot de vaststelling dat de schade tenminste €3.000,- bedraagt noch dat Gaastra c.s. schade hebben geleden ter hoogte van een door de rechtbank nader te bepalen bedrag

dat lager is dan €3.000,-. Bij gebreke aan informatie over de schade worden deze vorderingen derhalve afgewezen.

Nevenvorderingen

4.15. Gaastra c.s. vorderen voorts een bevel aan [X] om rekening en verantwoording af te leggen over zijn leveranciers, afnemers, inkoop- en verkoopaantallen en winst.

4.16. [X] verweert zich tegen deze vordering, stellende dat hij niet in staat is aan een dergelijk bevel te voldoen. Hij heeft geen idee wat de werkelijke naam is van Hassan. Hij kan dus ook geen antwoord geven op deze vragen. [X] stelt dat hij met zijn bedrijf niets meer heeft gedaan dan zich te hebben ingeschreven. Er zijn dus geen balans en bonnetjes. Er is geen voorraad en [X] kan niets zeggen over hoeveelheden. Hassan is de enige die daar over kan vertellen.

4.17. De rechtbank overweegt dat [X] – zoals blijkt uit de door Gaastra c.s. overgelegde correspondentie – in eerste instantie elke betrokkenheid bij de handel in namaakkleding heeft ontkend en pas in deze procedure (enige) informatie heeft gegeven over zijn betrokkenheid. Ook in deze procedure blijft [X] zich op het standpunt stellen dat hij niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor merkinbreuk en verwijst hij naar ene Hassan van wie hij de achternaam stelt niet te kennen, dit terwijl hij ook heeft verklaard een bedrijf te hebben opgericht (voor Hassan) om kleding te importeren en te verkopen en dat hijzelf zich feitelijk heeft bezig gehouden met het verkopen van kleding aan klanten. Hassan is op het woonadres van [X] ingeschreven geweest en heeft gebruik gemaakt van [X]'s computer. In het licht hiervan sluit de rechtbank niet uit dat [X] informatie heeft over de handel in namaakkleding voorzien van de GAASTRA-merken waarbij hij betrokken is geweest. Gaastra c.s. hebben er tevens belang bij dat de gevorderde opgave van zo veel mogelijk waarborgen aangaande de juistheid en de volledigheid van de gegevens wordt voorzien.

4.18. Daar de door [X] genoten winst relevant zou kunnen zijn voor de omvang van de door Gaastra c.s. geleden schade, omdat daarbij volgens artikel 2.21 lid 2 onder a BVIE rekening kan worden gehouden met de door de inbreukmaker genoten winst, hebben zij tevens recht op opgave van de door Gaastra c.s. genoten nettowinst.

4.19. Gelet op het voorgaande zal de rechtbank [X] bevelen aan Gaastra c.s. informatie te verstrekken over hetgeen hem bekend is omtrent de herkomst en de distributiekkanalen van de namaakkleding, alsmede de genoten nettowinst, op de wijze als in het dictum verwoord. De rechtbank zal de termijn waarop [X] de accountantsverklaring dient te verstrekken op zes weken stellen, nu met het verkrijgen van een dergelijke verklaring in het algemeen enige tijd gemoeid is.

4.20. [X] verweert zich tegen de gevorderde afgifte van de voorraad met de stelling dat hij geen inbreukmakende kleding in zijn bezit heeft. Naar het oordeel van de rechtbank heeft X-One als merkhouster een gerechtvaardigd belang bij de vordering tot afgifte van de voorraad, nu het in het onderhavige geval vaststaat dat [X] in namaakkleding heeft gehandeld en niet vast is komen te staan dat [X], zoals hij stelt, geen namaakkleding meer in zijn bezit heeft. Deze vordering van de merkhouster, X-One, is toewijsbaar. Nu Gaastra International een beroep doet op merkrechten waarvan zij niet de houdster is, wordt haar vordering afgewezen.

4.21. De gevorderde dwangsommen zijn overigens onbetwist en toewijsbaar als hierna in het dictum verwoord.

Proceskosten

4.22. [X] zal jegens Gaastra c.s. als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten. Gaastra c.s. maken aanspraak op de volledige proceskosten overeenkomstig artikel 1019h Rv en hebben hun advocaatkosten inclusief verschotten begroot op een bedrag van €7.816,92 exclusief BTW. De als productie 13 overgelegde urenspecificatie (waarin de urenspecificatie overgelegd als productie 11 lijkt te zijn verwerkt) toont echter een bedrag van €2.393,- aan gedeclareerde advocaatkosten en verschotten en bedragen van €64,23, €568,-, en €410,22 aan nog ongedeclareerde advocaatkosten en verschotten. Nu verder enige toelichting op de overgelegde specificaties ontbreekt, houdt de rechtbank het ervoor dat de advocaatkosten en verschotten tot de voorbereiding van de comparitie en het bijwonen daarvan, samen een bedrag van €3.435,45 exclusief BTW bedragen. Vermeerderd met de kosten van het onderzoek door Goorts (ad €1.820,-) en de geschatte advocaatkosten voor het voorbereiden en bijwonen van de comparitie (ad €1.500,-) komen de totale kosten (advocaatkosten en verschotten) daarmee op een bedrag van €6.755,45. Deze kosten, de gevorderde uitvoerbaarheid bij voorraad en de wettelijke rente zijn niet door [X] bestreden, zodat de rechtbank deze zal toewijzen.

5. De beslissing

De rechtbank

in de procedure tussen X-One en [X]:

5.1. beveelt [X] om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis iedere inbreuk op het Gemeenschapsmerk van X-One in de Gemeenschap en op het Benelux-merk van X-One in de Benelux te staken en gestaakt te houden, meer in het bijzonder, om te staken en gestaakt te houden: het vervaardigen, aanbieden, importeren, verkopen, leveren, het daartoe in voorraad houden of anderszins verhandelen van kleding die zonder toestemming van X-One is voorzien van de GAASTRA-merken;

5.2. beveelt [X] om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis zijn gehele voorraad van inbreukmakende producten op een door X-One te bepalen adres in Nederland ter vernietiging aan haar af te geven;

en in de procedures tussen X-One en [X] en tussen Gaastra International en [X]:

5.3. beveelt [X] om binnen zes weken na betekening van dit vonnis de raadsman van X-One en Gaastra International te voorzien van een schriftelijke, door een registeraccountant voor rekening van [X] geaccordeerde en ondertekende opgave, met aanhechting van kopieën van alle ter staving van die opgave relevante bescheiden, van:

- a. de exacte datum waarop [X] de inbreukmakende producten voor het eerst heeft ingekocht en/of geleverd gekregen en/of heeft geproduceerd en verkocht;

-
- b. de volledige bij [X] bekende namen en adressen van de leverancier(s) van de inbreukmakende producten, hun e-mailadres(sen), telefoonnummer(s), bankrekeningnummer(s) alsmede het exacte aantal exemplaren dat door hem van die producten werd ingekocht en/of besteld, met nauwkeurige opgave van de daarvoor geldende inkooprijzen per product;
 - c. de volledige bij [X] bekende namen en adressen van alle personen (niet zijnde consumenten) of ondernemingen aan wie hij de inbreukmakende producten heeft geleverd of verkocht of van wie hij bestellingen heeft genoteerd, onder vermelding van het exacte aantal exemplaren per product, per afnemer en de bijbehorende verkoopprijzen per product, inclusief hun e-mailadres(sen), telefoonnummer(s), bankrekeningnummer(s);
 - d. de nettowinst per product, of indien er verschillende prijzen zijn gehanteerd bij een product, de nettowinst per exemplaar van een product, zijnde het verschil tussen de verkoopprijs vermindert met de belastingen en kosten die rechtstreeks met de verkoop van het product samenhangen en de inkooprijzen;
 - e. de totale hoeveelheid bij [X] in voorraad of onder zijn controle zijnde inbreukmakende producten;

5.4. bepaalt dat [X] voor iedere dag of ieder geval – zulks ter keuze van de desbetreffende eiseres(sen) – dat hij in strijd handelt met het onder 5.1 en/of 5.2 en/of 5.3 bepaalde, aan de desbetreffende eiseres(sen) een dwangsom verbeurt van €1.000,-, met een maximum aan in totaal per eiseres te verbeuren dwangsommen van €50.000,-;

5.5. veroordeelt [X] tot betaling van schadevergoeding aan X-One en Gaastra International nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

5.6. veroordeelt [X] in de proceskosten, aan de zijde van X-One en Gaastra International tot op heden begroot op €6.755,45, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf veertien dagen na betekening van dit vonnis tot aan de dag van volledige voldoening;

5.7. verklaart dit vonnis wat de onder 5.1 tot en met 5.6 genoemde beslissingen betreft uitvoerbaar bij voorraad;

5.8. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. E.A.W. Schippers en in het openbaar uitgesproken op 9 november 2011.